

blev nedlagt i 1854. De andre her sidst nævnte gruber blev indstillet endnu længer tilbage i tiden, de fleste vistnok før aar 1800¹.

Inde i gabbroen (eller olivinhyperiten) optræder ogsaa nogen av de vanlige titanjernmalmutsøndringer², dog kun ganske smaa. Fra en enkelt av disse blev der utminert litt malm i ca. 1875.

Driften paa Langøgruberne tok sin begyndelse i den første del av det 17de aarhundrede og gruberne leverte malm navnlig til Bærum og Fossum jernverk. Da disse jernverk — samt praktisk talt alle de andre smaa paa trækul baserte jernverk — blev nedlagt i tiden omkring 1870, maatte ogsaa gruberne paa Langøen dele samme skjæbne. Ikke fordi gruberne var uttømte, men fordi de gamle trækulsmasovne ikke længer lønnet sig. Arbeidet ved Fru Anker grube og Grevinde Wedel grube stanset i 1869.

Saa laa gruberne fuldstændig stille indtil for nogen aar siden (Grevinde Wedel, som var littet dyp, blev tømt i ca. 1905—06 og Fru Anker grube i 1908. Produktion i 1906 2580 ton malm. Om den senere produktion se tabellen s. 3).

Der foreligger for Langøgruberne statistik over den samlede produktion fra 1790 til 1869, nemlig i sum utbrutt tønder (bergtønder) malm:

1790—1830	210 482	tdr. malm (= ca. 126 000 ton)
1831—1869	218 025	„ „ (= „ 131 000 „)
1790—1869	428 507	tdr. malm (= ca. 257 000 ton)

For tiden før aar 1790 kan den samlede produktion skjønsmæssig anslaaes til omkring 200 000 ton. Langøgruberne skulde altsaa i sum før 1869 ha levert omkring 450 000 ton malm. Hertil kommer for den senere tid litt over 60 000

¹ Alle de gamle gruber findes avsat paa et kart optat i 1813. Dengang kaldtes en grube for „Eldgamle grube“.

² Angit paa kartet, fig. 2, ved TlFe.